

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 czerwca 2011 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym
oraz ustawy o drogach publicznych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 czerwca 2011 r. ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz ustawy o drogach publicznych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 11 w lit. b, w ust. 3a we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy "zakres i sposób realizowanych" zastępuje się wyrazami "zakres zadań i sposób ich realizacji";
- 2) w art. 1 w pkt 12 w lit. a, ust. 2a otrzymuje brzmienie:
"2a. Zatrudnienie pracownika Inspekcji na stanowisku inspektora następuje w ramach służby nadzoru nad ruchem drogowym, służby kontroli opłat drogowych albo służby kontroli transportu drogowego.";
- 3) w art. 1 w pkt 14 w lit. b:
 - a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
"po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:";
 - b) dotychczasowe ust. 2a i 2b oznacza się jako ust. 2b i 2c;
- 4) w art. 4 po wyrazach "z wyjątkiem art. 1 pkt 2" dodaje się wyrazy "i 15" oraz wyrazy "który wchodzi" zastępuje się wyrazami "które wchodzi".

WICEMARSZAŁEK SENATU

Marek ZIÓLKOWSKI

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 16 czerwca 2011 r. Senat zajął stanowisko w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz ustawy o drogach publicznych i uchwalił do niej 4 poprawki.

Przepis art. 69 ust. 3a ustawy o transporcie drogowym (art. 1 pkt 11 lit. b noweli) stanowi upoważnienie dla ministra właściwego do spraw transportu do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokości i warunków przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie;
- 2) elementów umundurowania stanowiących podstawę do określenia wysokości równoważnika;
- 3) trybu przyznawania, przypadków odmowy przyznania oraz terminów wypłacania równoważnika;
- 4) wysokości, warunków przyznawania i terminów wypłaty ryczałtu pieniężnego za czyszczenie chemiczne umundurowania.

Zgodnie z art. 69 ust. 2 umundurowanie takie przysługuje Głównemu Inspektorowi, wojewódzkiemu inspektorowi, ich zastępcom, inspektorom, a także pracownikom Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.

Senat zwrócił uwagę, że wytyczne dotyczące treści rozporządzenia, sformułowane w art. 69 ust. 3a, są niepełne. Zdaniem Izby właściwym rozwiązaniem jest wskazanie w przepisie upoważniającym, iż minister przy tworzeniu wymienionego powyżej rozporządzenia powinien brać pod uwagę zakres zadań i sposób ich realizacji przez osoby wymienione w art. 69 ust. 2. W tym celu Senat uchwalił poprawkę nr 1.

Przepis art. 76 ust. 2a ustawy o transporcie drogowym (art. 1 pkt 12 lit. a noweli) przewiduje, iż pracownicy Inspekcji Transportu Drogowego mogą być zatrudnieni w ramach służby nadzoru nad ruchem drogowym, służby kontroli opłat drogowych albo służby kontroli transportu drogowego. W związku z tym, że wymieniony przepis został sformułowany niezgodnie z regułami składni języka polskiego Senat stanął na stanowisku, iż należy go przeredagować (poprawka nr 2).

Senat ponadto zauważył, iż przepis art. 1 pkt 14 lit. b noweli wprowadza zmiany w art. 80 ustawy o transporcie drogowym w sposób niezgodny z zasadami techniki prawodawczej (§ 89 ust. 2) dotyczącymi dodawania do tekstu ustawy nowych jednostek

redakcyjnych. W przypadku jeżeli do tekstu ustawy dodaje się nowe jednostki redakcyjne nie zmienia się dotychczasowej numeracji. Podobnie postępuje się, gdy nowelizacja polega na uchylaniu jakichś przepisów prawnych. Przy oznaczaniu wyeliminowanego przepisu zaznacza się to wyrazem "uchylony". Przepis art. 80 ust. 2a ustawy nowelizowanej został uchylony z dniem 1 marca 2011 r. przez art. 73 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym. Informacja o tym fakcie pozostaje w systemie prawnym. Dodanie ust. 2a i 2b, w sposób określony w art. 1 pkt 14 lit. b noweli, doprowadziłoby do sytuacji, w której w systemie będą funkcjonowały dwie jednostki redakcyjne oznaczone jako ust. 2a, z tym że jedna będzie zawierała informację o tym, iż została uchylona, druga zaś otrzyma brzmienie nadane ustawą nowelizującą. Mając na uwadze, że taka konstrukcja byłaby z punktu widzenia adresata normy prawnej niezrozumiała i wprowadzająca w błąd, Senat uchwalił poprawkę nr 3, w której zmienia oznaczenia dodawanych jednostek redakcyjnych.

W art. 4 noweli przewidziano, że ustawa wejdzie w życie z dniem ogłoszenia (z wyjątkiem art. 1 pkt 2, który wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia). Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, akty prawne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Wyjątek od tej zasady przewidziano w art. 4 ust. 2, który stanowi, iż w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Rozwiązanie takie można stosować jedynie w sytuacjach nadzwyczajnych, gdy przemawiają za tym poważne argumenty. W szczególności za nieusprawiedliwione uznaje się wprowadzenie ustawy w życie w dniu jej ogłoszenia, w przypadku jeżeli ustawa nakłada obowiązki na obywateli lub inne podmioty spoza systemu organów państwa. Senat powziął wątpliwość co do zasadności rezygnacji z *vacatio legis* w kontekście dodawanego do ustawy o transporcie drogowym art. 92a ust. 2a (art. 1 pkt 15 noweli). Przepis ten przewiduje możliwość ukarania za wykroczenie, ujawnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lecz popełnione na terytorium innego państwa, polegające na naruszeniu zasad dotyczących maksymalnego dziennego czasu prowadzenia pojazdu, dziennego czasu odpoczynku lub przekraczania maksymalnego czasu prowadzenia pojazdu bez przerwy albo zasad dotyczących użytkowania analogowych urządzeń rejestrujących samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe

przerwy i czas odpoczynku. Mając na uwadze, iż analizowany przepis ma charakter represyjny Senat uznał, iż rozwiązanie polegające na rezygnacji z *vacatio legis* jest niedopuszczalne. Uchwalając poprawkę nr 4, która zakłada, że art. art. 92a ust. 2a ustawy o transporcie drogowym, wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia Izba miała na uwadze fakt, że okres *vacatio legis* powinien stwarzać realną gwarancję adresatom norm prawnych przygotowania się do ich realizacji, a ustawodawca podejmując decyzję o terminie wejścia w życie ustawy powinien wybrać taki moment, by nie naruszyć zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, wywodzonej z zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji).